

Ξαφνίστηκε ο πιστικός με την ανθρωπινή φωνή της φλογέρας. Ξαφνίστηκαν κι' οι συντρόφοι του, κι' όλοι όσοι άκουσαν τη φλογέρα νά λαλάη μ' ανθρωπινή φωνή.

— «Ο Βασιλιάς ο 'Αλέξαντρος έχει τὸ ένα τ' αὐτὶ σκυλίσιο καὶ τ' ἄλλο γαϊδουρίσιο».

Ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, καὶ ἀπ' αὐτὶ σ' αὐτὶ τῶμαθε τὸ πρᾶμμα ὁ κόσμος ὅλος ὅτι ὁ Βασιλιάς ὁ 'Αλέξαντρος ἔχει τὸ ένα τ' αὐτὶ σκυλίσιο, καὶ τ' ἄλλο γαϊδουρίσιο, καὶ μιά μέρα ἐκεῖ ποῦ ὁ Μέγας 'Αλέξαντρος κάθονταν σ' ἓνα πανηγύρι ξέγνοιαστος, ἕνας ὀχτρός του, ποῦ τοῦ ἔκανε τὸ φίλο ἄθελα, ζύγωσε κοντά του σὰ νάχενε τάχα νὰ τοῦ πῇ κάτι μυστικό, καὶ τῶρριζε κατὰ γῆς τὴν περικεφαλαία. Κι' ἔτσι ὅλοι ὅσοι ἦταν στὴ μάζωξη ἐκεῖνη εἶδαν μὲ τὰ μάτια τους ὅπως ἔτρεχε ὁ λόγος ὅτι ὁ Βασιλιάς ὁ 'Αλέξαντρος εἶχε σωστὰ τὸ ένα τ' αὐτὶ σκυλίσιο καὶ τ' ἄλλο γαϊδουρίσιο, καὶ γέλασαν, καὶ ὁ πανώριος Βασιλιάς χάθηκε πὸ τὴν ἐντροπή του, καὶ ἔτρεξε νὰ κλειστῇ στὰ παλάτια του. Δὲ μπορούσε νὰ βγάλῃ πλεὺς κεφάλι στὸν κόσμο, καὶ ἀπὸ τὴ λύπη του τὴν πολλὴ ἔπεσε βαρὺ στὸ στρώμα. Ἐτρεξάν ὅλοι οἱ γιатροι νὰ τὸν γιатρέψουν, ἀλλὰ κενένα γιатρικό δὲν τὸν ὠφελοῦσε. Στὰ ὑστερὴν βγῆκε καὶ μιά μάγισσα καὶ τοῦ εἶπε:

— «Ὅσο ποῦ φύλαγες τ' αὐτιά σου στὸ κρυφὸ, πάντα ζοῦσες καὶ πάντα νικοῦσες τὸν κόσμο, ἀλλὰ τῶρα ποῦ τὰ εἶδε ὁ κόσμος δὲ σοῦ μένει ἄλλο γιатρικό παρὰ τ' ἀθάνατο νερό, ποῦ εἶναι στ' ἀθάνατο ποτάμι, καὶ ἄμα πιῆς τ' ἀθάνατο νερό, σκαρτάνε μέρεις δρόμο δῶθε πὸ τ' ἀθάνατο ποτάμι, καὶ τ' αὐτιά σου θὰ γείνουν ἀνθρώπινα καὶ αἰώνια θὰ ζήσης».

— «Καὶ ποῦ εἶναι τ' ἀθάνατο ποτάμι, πῶχει τ' ἀθάνατο νερό;» Εἶπε ὁ Μέγας 'Αλέξαντρος στὴ γρηχ τὴ μάγισσα.

— «Πᾶρε τὸ δρόμο κατὰ ἡλιοῦ, τοῦ εἶπε αὐτὴ, καὶ ἐκεῖ ποῦ θὰ σωθῇ ἡ γῆς, καὶ δὲ θὰ εἶναι ἄλλος τόπος νὰ περπατήσης θὰ βρῆς τ' ἀθάνατο ποτάμι μὲ τ' ἀθάνατο νερό. Γέμισε ἄκριτα ἓνα βουτσέλλι νερό καὶ σὺ καὶ ὅσοι ἄλλοι θὰ εἶναι μαζὺ σας, καὶ γύρισε πίσω, σκαρτάνε μέρες, χωρὶς νὰ σταθῇ καθόλου, καὶ ἀπάνω στὲς σκαρτάνες μιά, πῖε τ' ἀθάνατο νερό καὶ δὲ θὰ πεθάνετε ποτέ ὅσοι πῖετε».

Ἄμα ἤκουσε τὴν κουβέντα τῆς μάγισσας ὁ Μέγας 'Αλέξανδρος ξεκίνησε μὲ τὰ πλεῖα ἀγαπημένα του παλληκάρια, γιὰ τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου, περπατώντας κατὰ ἡλιοῦ. Πάει-πάει-πάει. . . . τρέχοντας μέρα νύχτα τρία χρόνια, πολεμώντας μὲ λογῆς λογῶν ἀνθρώπους, θηρία καὶ στοιχεῖα, ὅσο ποῦ ἦρε τὴν ἄκρη τῆς γῆς καὶ τ' ἀθάνατο ποτάμι μὲ τ' ἀθάνατο νερό. Γέμισε καὶ αὐτὸς καὶ τὰ παλληκάρια του ἀπὸ ἓνα βουτσέλλι καὶ γύρισαν, ἀλλὰ ἐκεῖ ποῦ ζύγοναν νὰ φτάσουν στὲς σκαρτάνες μέρες ρίχτηκαν ἀπάνω τους ἓνα μιλλιόνη νυχτερίδες, ποῦ εἶχαν μιά πῆχη μύτη καὶ μιά πῆχη νύχια σουδερὰ, ποῦ μπορούσαν καὶ σίδερα νὰ τρυπήσουν, καὶ ἀφοῦ καταγκάδωσαν τὸ στράτευμα τρύπησαν καὶ ὅλα τὰ βουτσέλλια καὶ χύθηκε κατὰ γῆς τ' ἀθάνατο νερό, καὶ ἔτσι πέθανε ὁ Μέγας 'Αλέξαντρος μὲ ὅλο του τὸ στράτευμα καὶ χάθηκε ἡ βασιλεία του.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

κ. Κ. Μπ. Κων/πολιν. Τὸ ἄρθρον σας περὶ μουσικῆς πολὺ στοιχειώδες, καλὸν διὰ μαθητὰς ἢ δὲ γλωσσά του εἰς ἄκρον ἐπιτετηδευμένη. — Δόγγον, Ἐνταῦθα. Τὸ θέμα πολὺ τετριμμένον καὶ τὸ ὄφος ἄχρουν καὶ πλάδαρον. — Δύο ἀνέκαθεν ἀγνωστας, Πάτρας. Τότε ποῦ λέτε, εἰδότε 30 λεπτά διὰ κάθε φύλλον, ἐν ᾧ τότε δίδετε 10, ἐπληρόνατε δὲ συνδρομὴν 15 δραχμῶν, ἐν ᾧ τότε πληρόνατε μόνον 8—καὶ παραπονέσθε ἀκόμη διὰ τὸν ὄγκον; Φαίνεται ὅτι δὲν γνωρίζετε ἀπὸ λογαριασμοῦ. Διὰ τὰ ἄλλα τί νὰ σας εἰπώμεν; Ἄν ἡ Εἰς. Ἐστία δὲν ἱκανοποιεῖ τὰ φιλολογικὰ σας γούστα, ὑπάρχουν, δόξα τῷ Θεῷ, καὶ ἄλλα περιοδικὰ ἑλληνικά. — Μελετών, Ἀρτακήν. Δύσκολον νὰ εὕρωμεν ἐκδοτὴν τοιοῦτον ὅλος εἰδικὸν καὶ πολυδαπάνου βιβλίον. Ἐν τοῦτοις θὰ ζητήσωμεν καὶ θὰ σας γράψωμεν. — Μαριμαίριον Ἀστέρ. Ἐνταῦθα. Ἀστεῖότατον — Βρημίτην, Ἐνταῦθα. Δὲν ἀνεγνώσαμεν τὸ διήγημά σας ἀλλὰ καὶ μόνῃ τῇ ἐπιστολῇ σας θὰ ἴσκει νὰ μας πείσῃ ὅτι δικαίως ἔκριναν οἱ ἀναγνώσαντες αὐτό. Ἀνθρώπος μὲ ἀξίαν οὔτε διὰ τὸν ἐαυτὸν του, οὔτε διὰ τοὺς ἄλλους θὰ ἔγραφε ποτὲ κατὰ τοιοῦτον τρόπον. — κ. Γ. Τ. Ἰατρον Ἐνταῦθα. Σὰς ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος: «Πολὺ καλὰ τὸ καταλάβατε, πῶς ἦταν τυπογραφικὸ λάθος καὶ ἀντὶ νεροθεραπείας γράφηκε νευροθεραπεία. Τὰ θερμὰ λουτρά ἀδυνατοῦν τὸν οργανισμό καὶ ἐπομένως καὶ τὰ νεύρα. Τελευταῖο σύστημα εἶνε τὸ Σκωτικό, δηλαδὴ δύο πλύσεις ψυχρῆς μὲ μιά χλιαρὴν σὺν μέσῳ ἀλλὰ καὶ τὰ ψυχρὰ λουτρά εἶνε πολὺ συντελεστικά, ἀρκεῖ νὰ γίνονται, κατὰ τὰς τελευταῖας παρατηρήσεις, μὲ πίεση καὶ ἀπὸ τὴν τραχηλικὴν χώρα καὶ κάτω, γιὰτι ἀλλοίως ἡ τέτια πλῆσι τοῦ κεφαλοῦ δυναμίνει τὸ νευρασθενικὸν κράνος τοῦ Σαρκώ. Ἡ ὀνομασία ἀπτή, κράνος, εἰδῶθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιον Σαρκώ καὶ εἶνε πολὺ πιτυχημένη, γιὰτι δὲν εἶνε μήτε καθαρὸς κεφαλόπονος μήτε καθαρὴ χαλάδα, ἀλλὰ μιά ἀίσθησις ἰδιαίτερη βάρους, σὰν νὰ πιέζει τὸ κεφάλι ἓνα βαρὺ κράνος. Τὸ Sulfonal δίδεται: 0,50 centigr. pour un caché, καὶ πέρνει ὁ ἄρρωστος δύο μαζὺ τὴν ὥρα τοῦ ὕπνου. Σήμερα ἡ νευροπαθολογία ξεχωρίζει γιὰ ἰδιαίτερα ἀρώστεια τὴ νευρασθένεια καὶ τὴν τοποθετεῖ στὲς νευρώσεις: τῶρα, γιὰτι ἐσεῖς δὲν τὴ βρῆκατε στὰ βιβλία, ποῦ διαβάσετε, δὲ θὰ πῇ, πῶς δὲν ἔχει δική της εἰκόνα!»

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδήσεις.

Τὴν εἰσηγήσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ρετσαναίου δραματικοῦ Ἀγῶνος συνέταξε μὲν ὁ κ. Ἐμμ. Δ. Ροῖδης, ἀνέγνωσε δὲ ὁ κ. Γ. Σπαρατήγης, μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ πειραϊκοῦ Θεατροῦ Ἐπιτροπῆς, προτάξας σύντομον καὶ ὠραῖαν εἰσαγωγὴν. Ἡ ἐκθεσις ἦτο συνοπτικὴ κρίσις περὶ ἐκάστου τῶν δραμάτων, ἀνευ τῶν συνήθων γενικοτήτων καὶ θεωριῶν. Ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἔχει μόνον ἡ ἐξῆς φράσις περὶ τῆς γλώσσας τοῦ «Παιδομαζώματος»: «Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε τὸ μόνον ἐκ τῶν ὑποβληθέντων τὸ δυνάμενον ν' ἀναγνωσθῇ ἀκόπως καὶ εὐχάριστος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Εἰς τοῦτο συντελεῖ κατὰ πολὺ καὶ ἡ ὁμαλότης τῆς γλώσσας, τῆς ἀκραιφνῆς μὲν δημοτικῆς ἀλλὰ καὶ τελείως ἀπηλλαγμένης ἀπὸ παντὸς δυσχεραίνοντος τὴν κατάληψιν ἢ πικραίνοντος τὴν ἀκοὴν ἰδιωτισμοῦ. Ἡ τοιαύτη γλώσσα δύναται ν' ἀντιταχθῇ ὡς ἀκαταμάχτην ἐπιχείρημα εἰς τοὺς τολμῶντας νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει μιά ζωντανὴ καὶ κοινὴ εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας γλώσσα, ἀλλὰ μόνον ἀνεπαρκὲς πρὸς κοινὴν συνεννόησιν διάλεκτος τοπικαί».

Εἰς τὴν καθημερινὴν «Ἐστίαν» ἐδημοσιεύθη ἀνυμνὸς μακρὰ κρίσις περὶ τοῦ νέου βιβλίου τοῦ κ. Ψυχᾶρη Autour de la Grèce. Ἐκ τοῦ ἀξίαναγνίστου τούτου ἄρθρου ἀποσπῶμεν τὸν ἐπιλογον: «Τὸ νέον βιβλίον τοῦ κ. Ψυχᾶρη, πλὴν τῆς αὐτοτελοῦς ἀξίας του, παρέχει πολὺτιμον ἐκδόσευσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, μεθ' ὅλας τὰς πικρὰς περὶ αὐτῆς ἀληθείας— ἡ καὶ πλῆνας— τὰς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τυχόν κατεσπαρμένας ἐνθυμίζει εἰς τοὺς ἀδίκους τοῦτο λησμονοῦντας ὅτι ἡ Ἑλλὰς ζῇ καὶ ἄλλην ζωὴν ἀπείρους εὐγενεστέραν—καὶ σπουδαιότεραν— ἀπὸ τὴν βίον τῶν πολιτικῶν διενέξεων, καὶ στρέφει τὴν προσοχὴν πρὸς ταύτην κατὰ τοσοῦτον ὅπως διάφορον τῆς προσοχῆς τῆς προκαλουμένης ὑπὸ τῶν δανειστικῶν τῆς καὶ τῶν χρηματιστικῶν. Μόνον τὸ πῆγμα καὶ ἡ πρόληψις δύναται ν' ἀντιπαρέρχονται περιφρονητικῶς πρὸ τοιοῦτον σελίδων. Ὅπως ἀπ' ἑτέρου μόνον οἱ ἐπιπολαῖοι δύνανται νὰ γάφουν ἀδασανίστως καὶ ἀνεπιφυλάκτως, ὅλα ὅσα εὐρίσκουν μέσα εἰς αὐτάς. Ὁ νοῦς ἐκλέγει. Κάποια πνεύματα, ὡς τὸ τοῦ κ. Ψυχᾶρη, ὁμοιάζουν πρὸς κάποια δένδρα πολυμερῆ καὶ ποικίλους χρήσιμα ἕκαστος παραλαμβάνει ἐξ αὐτῶν καὶ χρησιμοποιοῖ ὅ, τι χρειάζεται τὴν ἀποτελούντων αὐτὰ στοιχείων ἢ σημασίαν καὶ ἡ ἐνέργεια διαφοροτρόπως βαθμολογεῖται. Ἀλλὰ τοῦ πολυμεροῦς δένδρου τὸ κάλλος δὲν καταμερίζεται: εἶνε ἐν, καὶ πάντες ἀγαποῦν καὶ σέβονται τὸ δένδρον ὁλόκληρον».

Ὑπὸ τὸν κ. Δ. Κοτοπούλην θίσας ἔκαμεν ἔνταρξιν τῶν παραστάσεων τοῦ τ. π. Σάββατον εἰς τὸ «Ἀθήναιον» διὰ τῆς «Καθαλείας Ρουσικῆς» ἐξελληνισθείσης «Ἀγροτικῆς Ἰπποτισμῶς». Εἰς τὴν ὑπόκρισιν διεκρίθη ὡς Σαντούτσα ἡ κυρία Μ. Κωνσταντινοπούλου, εἰς δὲ τὸ ἄσμα ὁ νεαρὸς καὶ εὐελπὶς ὀξύφωνος κ. Ὀλυμπίδης.

Τὴν π. Δευτέραν ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς. Τοιοῦτος ἐξελέγη ὁ κ. Ἀλ. Ζαήμες, δηλιγιαννικὸς διὰ φήφων 148. Ὁ ὑποψήφιος τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δυγερινὸς ἔλαβε 41 φήφους, εὐρέθη δὲ καὶ μιά λευκή.

Ἡτῇθη. Τὸ νέον ὑπουργεῖον, ὑπὸ τὸν κ. Θ. Δηλιγιάννην ἐσηχηματίσθη ὡς ἐξῆς: Θ. Δηλιγιάννης πρωθυπουργός, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Κ. Μαυρομυλάκης ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Α. Σκουζὴς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Φ. Βαρόβουλης ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Ν. Σμύλντης ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Ν. Λεβίδης ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, Δ. Πετρίδης ἐπὶ τῆς Παιδείας.

Η ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

ΕΙΝΕ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

Φιλολογία

ΓΕΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΥΘ. ΠΟΛΙΤΑΚΗ

41 Ὁδὸς Σταδίου 41

Ἀντικρὺ τοῦ Ἀρσακείου

Τὸ Γενικὸν βιβλιοπωλεῖον ἔχει

τοῦτο τὸ ἐξαιρετικόν: ὅτι δύνανται τις νὰ προμηθευθῇ δι' αὐτοῦ εἰς ἅς τιμὰς καὶ παρὰ τοῖς ἐκδόταις αὐτῶν οἰονδήποτε σύγγραμμα παντὸς κλάδου καὶ πάσης ἐπιστήμης. Τὸ Γενικὸν βιβλιοπωλεῖον πωλεῖ φυλλάδια τῆς βικονογραφημένης Ἐστίας καὶ παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορῶσαν τὸ περιοδικὸν ἡμῶν.

Ἐπιστολῆμαί

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—361.